

viser Ulydighed imod rette Vedkommende, bliver derfor straffet. Dette er defineret derhen: at, hvis der uden lovligt Forsald udebliver eller viser Ulydighed mod givne Befalinger, isalder Mulct. Denne Bestemmelse troer jeg Ingen vil have Noget imod, den er ligeledes betragtet som en Selvfølge. Derimod er det en Sag af højeste Bigtighed, hvem der er den Høistcommanderende, og her kniber det jo unægtelig lidt, for at bruge et populairt Udtryk; men man kan ikke skaffe det bedre. Den Første, der har at træffe Foranstaltninger, er naturligviis Cieren. Dernæst er det paalagt Brandfogden plebikkelig at indfinde sig, efter at have gjort blot det meest fornødne, nemlig sørget for, at det bliver besjendtgjort, og at Sprøtten kommer tilstede, og han skal føre Commandoen og skaffe Sognefogden tilstede saa hurtigt som muligt; og fra det Plebik er Sognefogden den Commanderende, indtil Branddirectøren indfinder sig, hvilket ved smaa Ildbrande paa Landet ikke er det sædvanlige. Videre skulde det ikke gaae, hvorimod det er en Selvfølge, at, naar Politimesteren og Amtmanden ere tilstede og de finde det nødvendigt, da maae de kunne overtage Commandoen; det synes selvsølgelig, at de ikke kunne være i den Stilling at skulle see paa, at der begaaes Polituorden og blot være indfrankede til at gjøre Indstilling til Sognefogden, men i Reglen ville de naturligviis ikke finde sig foranledigede til at blande sig videre i Sagen end med gode Raad. § 54 har samlet de Bestemmelser, der fandtes i Udkastet om, hvad man i den Henseende kan finde sig i; dertil hører at tilstede fri Afgang og i Nodstilfælde Tilveiebringelse af den fornødne Gjennemfart, og endelig, som det meest Indgribende, at Bygninger nedrives, hvilket i tæt bebyggede Byer ofte er det eneste virksomme Middel til at standse en Ildbrand; en saadan Bestemmelse kan ikke undgaaes, men det er naturligviis tillige foreskrevet, at Saadant ikke skeer, uden at den Høiestbefalende dertil har givet sit Samtykke; at gjøre det afhængigt af Cierens Samtykke, gaaer naturligviis ikke an, hvorimod der er tilføjet en Bestemmelse, som jeg troer vil give al fornøden Betyggelse, nemlig, at al Skade, der gjøres i Brandvesenets Tjeneste, betragtes som Brandskade, saa

at altsaa det Huus, der nedrives for at stoppe Ilden, betragtes, som om det var brændt, og den fulde Assurance derfor udbetales. Endelig er det, hvad jeg allerede flere Gange har nævnt, forbeholdt ved særlige Regulativer at træffe særlige Foranstaltninger, hvor disse almindelige Regler kunne taale en nærmere og yderligere Udvikling.

Beslen: Jeg har at yttre mig om to Endringsforslag, som af mig ere stillede, eet nemlig til § 49 og det andet til § 56, men jeg skal bestitte mig paa at fatte mig kort, i Særdeleshed med Hensyn paa den saa langt fremrykkede Tid. Forslaget til § 49 gaaer ud paa, at „Bygning, Hede, Stov eller Mose“ skulde indskydes efter Ordet „Ildbrand“. Jeg skal kun bede fastholdt, at § 49 angaaer, hvad der vilde komme til at paaligge Hvermand i Tilfælde af Ildløs, nærmest ved Bygningsildløs. Iøvrigt maa Forslaget selv tale for sig. Synes man, eller synes man ikke, at Hede, Stov og Mose fortjene samme Omsorg, naar der kommer Ild i dem, som Bygninger? Jeg troer ikke, at deri de paafølgende Paragrapher behøvedes nogen Forandring, om de foreslaaede Ord tilføedes i § 49. Naar de blive tilføede, som man derimod tilbage til det igaar berørte Spørgsmaal om, hvorvidt det hele sidste Affnit af Udkastets § 31, eller Størstedelen deraf, kunde udelades.

Hvad Underendringsforslaget til § 56 angaaer, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Slutningen af Udvalgets Forslag indeholder en Bestemmelse om, at Brandfogden og Sognefogden skulde mulcteres, naar de gjorde sig skyldige i Udeblivelse eller anden grov Forsømmelse. Endringsforslaget er af mig tillet, fordi jeg ikke er ganske overbevist om, at det af alle Dommere eller andre højere Vedkommende vil blive anseet for grov Forsømmelse, at en Brandfoged undlod at angive den Hedeleier, der ikke varsler efter § 31. Det er saa nødvendigt, at en saadan Angivelse hver Gang skeer, at Straf bør indtræde i hvert Tilfælde, hvor den undlodes; ellers vil meget let hele Ordenen komme i Forsald. Er Brandfogden ikke strengt tilholdt til at anmeldte Forsøm-